

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Notationes in cap. VII. lib. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Notationes in cap. VII. lib. 2.

ORamus Prædicans lib. 1. Chronici sui, ait, Othonem ab Imperatore Henrico facultatem in Pomeraniam abeundi petiisse. Postea frigidissime adiungit. Etlich wöllen/das er des Pappsts Honorij Erlaubnuß auch darüßer erfordert habe. *Sunt qui dicant, Othonem, etiam à Papa Honorio eius rei potestatem sibi fieri postulasse. Quam frigidè, O Prædicans? Nolles nimirum summi Pontificis auctoritatem in conuersione Pomeranorum interuenisse. At, velis nolis, audire debes Vrspergensem, qui in Chronico ista. Anno Dominicæ Incarnationis MCXXIV. Indictione secunda, Callisto Papa II. Romana sedi præsidente, Otto Dei gratia, Babenbergensis Ecclesiæ Episcopus, diuino admonitus instinctu, prædicti Apostolici assensu & auctoritate roboratus, partes Pomeranorum paganorum, cum quibusdam ciuitatibus terre Lutitiæ aggressus est, vt eos ab errore suo reuocaret, &c. Hæc Vrspergensis. Scilicet, sine Pontificis scitu S. Otho in Pomeraniam abiit; qui Sedi Apostolicæ tam deuotus fuit, vt infra etiam cap. 31. Sedis illius Obedientarius nominetur. Vide lib. 3. cap. 4.*

Nec illud silendum, prædicantem vbique admiscere flosculos prædicanticos, vt cap. 17. Otho hab ein Altar bawen lasen/zum Gebrauch das Abendmals des H. Erien. Quæ est phrasis profus Lutherana. Nam altare exstruxit ad Missam, seu, ad sacrificium Missæ. De cœna ista, quam Lutherani Prædicantes coquunt, ne per somnium quidem, tempore S. Othonis cogitabatur.

Similis phrasis est, cap. 18. Otho vund die seinen haben am Wort gearbeitet. Apage hanc locutionem. Num tu puras Othonem & ministros eius fuisse, vt tu es, Diener am Wort/hoc est, *spermologos & seminiuerbios*. de quæ ambone clamatores stentoreos? Eiusdem farinae est illud in eodè capite: da das Eiecht zu Pteris also gewaltig angienge. Phrasis hæc ex Prædicantium non myrotheciis, sed coprotheciis deprompta est. O lumen admirabile Quinti Euangelij: quod nullus vespertilio, nulla noctua, nullus nycticorax, nulla vlula metuat.

Alicubi *sacellanos* S. Othonis nominat Cramerus, *Diener am Wort* / hoc est, *Logodulos*, vel *Dulologos*, *Wortsfnecht*. *Proffus Prædicantidè*. Absit, vt sancti illi viri tales fuerint, qualis *Paulus à Roda*, *Knipstro*, & ipse *Stetinensis præco* Cramerus.

In Caput XXXVII.

Dodonæ condidit S. Otho Ecclesiam in honore sanctæ Crucis, vt inquit Sefridus. Prædicans, more suo, fidelem interpretem agens, ita reddidit. Er hat alsbald ein Kirche nach dem heyligen Creutz genennet / erbawen. Nimirum religioni sibi duxit Prædicans, dicere, à S. Othone exædificatam Ecclesiam in honorem sanctæ Crucis. Nam vt quid in sanctæ Crucis honorem fiat, sanctæ Crucis osor, qui commodus & patiens ferat?

Obserua & illud; quàm Lutherani & Caluiniãni præcones longè auij à S. Othone, eiusque adiutoribus in promulgatione Euangelij abeant. Nam illi, imagines Crucis, si quas reperiunt, exterminant, & prosternunt. At isti erigunt, eiusque quasi salutiferi tituli erectione, Christum crucifixum quodammodo in possessionem loci illius mittunt; cuius rei exemplum cum alibi, tum in hoc cap. 37. cernerelicet.

Hallucinatur autem prædicans, cum cap. 33. scribit, Othonem Episcopum vita functum Anno 1139. die 30. Septembris. Nam mortuus est pridie Kalend. Iulias, in commemoratione S. Pauli Apostoli vt planum fit ex Andrea lib. 4. cap. 4. & 5. & sepulturæ traditus 3. Nonas Iulij, vt patet ex vita Canis. Edit. & ex illa, quæ est apud Surium Tom. 4. Quo die Martyrologium Romanum isthæc. *Bambergæ S. Othonis Episcopi, qui Pomerani Euangelium prædicans, eosdem conuertit ad fidem. At vero xxx. dies Septembris ad Translationem S. Othonis pertinet: translatum est enim corpus eius Anno 1189. sub Clemente III. pridie Kalend. Octobris; quo die festum eius celebratur, inquit Surius.*

Lib. 3. chronici cap. 37. ait Cramerus Prædicans, Paulum à Rhoda, turpissimum illum & foedissimum Apostatam & se-
ducto-